

Schuitwater

Bont landschap met een rijk leven

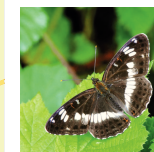

Het Schuitwater is een erfenis van de Maas, die hier tot in de laatste ijstijd haar stroomgebied had. Nadat de Maas zich verplaatst heeft naar haar huidige bedding, zo'n 3 kilometer verderop, liepen de achtergebleven geulen langzaam vol met plantenresten en werden land. Vanaf de 18de eeuw baggerden turfgravers het veen uit de geulen om dit te gebruiken als brandstof. Zo ontstonden de langgerekte waterplassen. De naam 'Schuitwater' is te danken aan de schuitjes die turfgravers bij het uitgraven gebruikten.

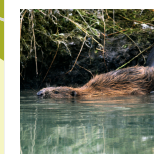
Bont landschap met een enorme natuurlijke rijkdom

Door invloed van de Maas, maar ook de wind, is op een klein oppervlakte een bont en gevarieerd landschap ontstaan. Deze grote variatie is terug te vinden in de planten- en dierenwereld en juist dat maakt het Schuitwater zo bijzonder en waardevol.

Kleine ijsvogelvlieder

Hier komen veel soorten voor die elders in Limburg zeldzaam of verdwenen zijn. Dat geldt voor planten, insecten, libellen maar ook voor korstmossen en paddenstoelen. Zo wordt maar liefst twee derde van alle Nederlandse dagvlindersoorten in het Schuitwater aangetroffen waaronder de kleine ijsvogelvlieder en de bruine eikenpage.

Stille getuigen van nachtelijk werk

Het is ook de plek waar de werelden van de das en de bever met elkaar verweven zijn. In het najaar van 2003 zijn er 2 bevers uitgezet. De beverfamilie heeft meerdere dammen en burchten gebouwd en zo het gebied naar hun hand gezet. Knaagsporen aan bomen en rondrijvende wortelstokken van de gele plomp zijn de stille getuigen van hun aanwezigheid.

Schuitwater in een notendop

De blauwe wandelroute neemt u mee door het gevarieerde landschap van het Schuitwater. De route start met een doorkruising van een oude Maasbedding. Via de moerasedijk langs het Broekhuizer Schuitwater komt u bij een lange knuppelbrug. Deze leidt u door het elzenbroekbos naar de brug 'De Wissel'. Langzaam laat u het moerasbos achter u. Op de drogere gronden van de Pastoorswei steekt u de beek de 'Boabel' over. Hier wisselen dennengebieden en droge heidevelden elkaar af. Via het Groot Ven met enkel plekken natte heide gaat het naar het IVN-ven. Uiteindelijk loopt u via een paar schrale graslanden en de oude buitenbocht van de Maas terug naar de parkeerplaats.